

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1077

гр. София, 07.02.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в закрито заседание на 07.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диляна Николова

като разглежда дело номер **1403** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.166, ал.4 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.217, ал.2 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/. Образувано е по жалба на И. П. Д. срещу Заповед № РА-18-47/20.12.2019г. на главния архитект на Столична община /СО/, с която на основание чл.57а, ал.3 ЗУТ е разпоредено на Столична община – Район „С.“, премахването на незаконосъобразно поставените рекламен елемент тип „билборд“ и 4 броя пилони с флагове, находящи се в поземлен имот с идентификатор 68134.509.1169 по кадастралната карта на [населено място].

Жалбоподателят моли за отмяната на оспорената заповед като незаконосъобразна – твърди, че е издадена срещу неправилен адресат, че за имота съществува спор за собственост и е следвало да му бъде връчена. Като не го уведомила за необходимостта от премахване на посочените елементи, общината препятствала възможността на жалбоподателя да ги премахне доброволно, както и го лишила от възможността да представи доказателства за наличието на съответните разрешения за поставяне. В жалбата е инкорпорирано и искане за спиране изпълнението на оспорения административен акт, мотивирано с това, че разрушаването на монтираните елементи ще му нанесе сериозни материални щети без реално да му е дадена възможност сам да отстрани констатираното нарушение.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата и представените по делото писмени доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

Както се посочи по-горе, заповедта е с правно основание чл.57а, ал.3 ЗУТ. Съгласно чл.217, ал.1, т.11 ЗУТ жалбата не спира изпълнението на акта като според ал.2 на с.р. съдът може да спре изпълнението му. Предвид това искането следва да бъде разгледано по реда на чл.166, ал.4 АПК.

С оглед посочения ред, съдът намира искането за допустимо – инкорпорирано е в жалба срещу оспорения административен акт, същата е подадена срещу подлежащ

на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е неблагоприятно засегнато от разпореденото премахване с оглед твърденията в жалбата и представените документи за собственост. Съдът намира, че е спазен и 14-дневният преклузивен срок за оспорване, регламентиран в чл.215, ал.4 ЗУТ, тъй като заповедта с оглед посочения в нея адресат на задължението за премахване, не е връчвана на оспорващия.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

В случаите, когато законът допуска предварително изпълнение на административни актове от определен вид, както е в настоящия случай – арг. чл.217, ал.1, т.11 ЗУТ, той презумира наличието на една или повече от предпоставките на чл.60, ал.1 АПК.

Разпоредбата на чл.166, ал.4 АПК предвижда, че допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал.2 - ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Следователно, условие за спиране на предварителното изпълнение на заповедите, с които се нарежда премахването на преместваеми обекти и рекламни елементи, е наличието на такова засягане на друг интерес, който е равен на посочените в цитираната разпоредба, като в тежест на жалбоподателя е да докаже, че от предварителното изпълнение на акта може да последва значителна или трудно поправима вреда - чл.166, ал.4 във вр. с ал.2 АПК.

В случая такова твърдение е наведено в жалбата, но не е подкрепено със съответните доказателства. Поради това искането се явява неоснователно и следва да бъде отхвърлено. Евентуалното наличие на вреди, освен това, подлежи на обезщетяване, в случай, че бъде установена незаконосъобразността на акта.

На последно място възможността за доброволно изпълнение на разпореденото премахване не е преклудирана с издаването на заповедта, нито с оспорването ѝ и такова жалбоподателят може да осъществи във всеки един момент, обратно на неговите твърдения.

Водим от горното и на основание чл.166, ал.4 АПК вр. чл.217, ал.2 ЗУТ, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на И. П. Д. за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Заповед № РА-18-47/20.12.2019г. на главния архитект на Столична община.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия:

